

נצח ישראל- פרק ס"ג / מקורות נוספים

1. שפת אמת (בשלח, תרל"ג)

אשירה לחי כי גאח גאח. כי שירה אינו יכול לומר, רק ע"י התרוממות הלב. וזה ע"י שידעו באמת כי גאח גאח כנ"ל. ושירה היא אחר התיישרות לב האדם. וכן שמעתי מאדמו"ר א"ז ז"ל "ולישרי לב שמחה" – שע"י ישרת הלב בא שמחה. ואחר שנגאלו מכל אשר עבר עליהם. ונתיישר להם דרך השי"י, והבינו מה שנהג אותם השי"י מתחילה ועד סוף. וזה לשון שירה, כמו "שור" שהוא קו הישר [וכן בניגון] שמתאחד עליה וירידה, ונקרא שירה:

2. נצח ישראל (פרק י"ט)

ואמר "עלי עשור ועלי נבל וגו'". כלומר שיהיה משורר ומזמר שבח שלם ומלא, וזהו "עלי עשור", וכדאיתא (ערכין י"ג ע"ב) כינור שהיה במקדש היתה של ז' נימין, ולימות המשיח של שמונה נימין, ולעתיד של עשרה נימין. ורוצה לומר, כי השיר מורה על שלימות, כי על שלימות דרך לומר ולשורר, וכמו שהאבל הוא על ההפסד, כן השיר מורה על השמחה. לכך אמרו כי שלימות של עולם הזה אינו רק עד ז', כי העולם הזה הוא עולם הטבע, שנברא בשבעת ימי בראשית. ולימות המשיח של שמונה נימין, כי השלימות שיהיה לימות המשיח יהיה על הטבע. ואפילו למאן דאמר (ברכות לד ע"ב) אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות, מכל מקום השלימות הוא מגיע אל מעלה עליונה יותר מן עולם הזה, ולכך הכנור של ימות המשיח של שמונה נימין. ולעתיד, שלא יהיה טבע גשמית כלל, אבל השלימות יהיה נבדל לגמרי, אז יהיה הכנור של עשרה נימין. כי העשרה נימין מורה על קדושה אלקית, כי העשירי הוא קודש, ומורה על עולם הבא שהוא עולם קדוש, ועולם הבא נברא ביו"ד (מנחות כ"ט ע"ב), ולכך כנור של עולם הבא הוא של עשרה נימין. ולכך המזמור הזה, שהוא נאמר ליום שכלו שבת, נאמר "עלי עשור ועלי נבל":

3. שמות רבה (פרשה כ"ג, י"א)

כל השירות שנגאמרו בעולם לשון נקבות, לומר מה הנקבה הזאת מתעבדת ויולדת וחוזרת ויולדת, כך הן הצרות באות עליהן, והיו אומרים שירות בלשון נקבות, לכך עמדו בכל ומדי ויון ואדום, ושעבדו את ישראל, אבל לעתיד לבוא, אין עוד צרות בו, שנגאמר (ישעיה סה, טז): כי נשפחו הצרות הראשונות, וכתוב (ישעיה לה, י): ששון ושמחה ישגיגו וגו', באותה שעה אומרים שיר לשון זכר, שנגאמר (תהלים צח, א): שירו לה' שיר חדש.